

[J. R. Poulsen.]

sation af Besætningen, af 3 Kr. pr. kg. Det vil deraf kunne ses, at det ikke er urimeligt, naar Landbruget forlanger en Maksimalpris af 2 Kr. 80 Øre for Smør paa Hjemmemarkedet, det er ikke for meget.

Der er talt om Punkt 4 i Lovforslagets § 1, hvorefter Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet skal kunne give mindre bemidlede Smør uden Forhøjelse. Det vil jeg for min Part gerne være med til, og jeg vil gerne rent personlig være med til, at dette udvides, saa at de Folk, som Landbruget har i sit Arbejde, navnlig Fodermestrene, der har med Malkningen at gøre, ogsaa kunde faa et vist Kvantum Smør uden Forhøjelse af Prisen.

Som jeg begyndte med at sige, har Landbrugets Minister intet Hensyn taget til Organisationerne. Den Betænkning, som er kommet fra Mejeriforeningernes Fællesorganisation, gaar i stik modsat Retning af, hvad den højtærede Landbrugsminister her har foreslaaet, og jeg kan ikke se rettere, end at det er dette Forum, som har den praktiske Forstand paa det, og som bedst kan oplyse Befolkningen om, hvad det er, det gælder om for Landbruget at faa gennemført her. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister vil være bekendt Gang efter Gang, naar Landbrugslovene kommer til Behandling, at staa op og sige: I faar for meget, I Landmænd, I skal have noget mindre. Selv om den højtærede Landbrugsminister maaske nærmest er Minister for den mindre Landmand, er det min Overbevisning, at der ude omkring paa Landet baade blandt mindre og større Landbrugere er megen Misfornøjelse med, at vi ikke i Ministeriet har en Repræsentant for det største Erhverv her i Landet, der bedre forstaar at varetage vore Interesser og bedre forstaar, hvad det er, det kommer an paa, nemlig at vi faar Rentabilitet ogsaa for det Erhverv, som han selv tilhører.

Jeg hører, at vi skal have Udvalgsbehandling af Sagen, og skal derfor ikke komme nærmere ind paa den. Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) sagde, lige idet han forlod Talerstolen, at Landbrugsministeren vilde græde tørre Taarer, hvis dette Lovforslag ikke blev til noget. Jeg tror, det gælder mange flere end den højtærede Landbrugsminister. Over for et Lovforslag, som, hvis det gennemføres, maaske kan betyde 3 à 4 Kr. pr. Ko, tror jeg, mange Landmænd vil sige som saa: Nej, lad os saa være fri for at faa mere Tale om det, den Bagatel skal vi ikke ind og tigge om at faa vedtaget.

Veistrup: Jeg tør forudsætte, at det er rigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister begyndte med at sige: at de Forhandlinger, som er ført ovre i det høje Folketing, er fulgt med Opmærksomhed af ærede Medlemmer af dette høje Ting, og at det derfor ikke vil være nødvendigt at fremsætte mange Bemærkninger om det Forslag, som her foreligger for os. Det skal jeg da heller ikke gøre, saa meget mindre som jeg tvivler om, at der er Mulighed for at fremsætte nye Synspunkter, som vil have afgørende Betydning for Sagen.

Hvad Lovforslaget gaar ud paa, er en Forlængelse af den Lov, vi har i Øjeblikket, med forskellige Ændringer. Der skal ifølge § 1 kunne opkræves en Afgift af indtil 35 Øre pr. kg af Smør til Forbrug paa Hjemmemarkedet. Jeg ser, at Mejeriorganisationerne har henstillet, at man gennemfører en Smørordning, som paa virkelig effektiv Maade kan bidrage til at forbedre Mejeribrugget. Jeg ved ikke, om der ikke skulde være en bedre Maade, hvorpaa man kunde bidrage til Fremme af Mejeribrugget, end netop gennem et saadant Tilskud af 35 Øre pr. kg. Jeg har ganske vist Følelsen af, at det ikke tilfredsstillende, men det vil vel være vanskeligt at imødekomme de Krav, som fremsættes rundt omkring fra. Det ærede Medlem, der sidst talte, var ingenlunde tilfreds, og det ærede Medlem er langt fra den eneste, som ikke er tilfreds med de Ordninger, som gennemføres, tværtimod, de synes mange Steder at vække Utilfredshed, og derfor er det et Spørgsmaal, om man ikke efterhaanden skulde gaa til en Afvikling af dem. Det viser sig ikke alene paa dette Omraade, men paa mange andre Omraader, at man ikke er tilfreds med den Ordning, der gennemføres, og saa forekommer det mig, at Spørgsmaalet om en Afvikling efterhaanden maa komme paa Dagsordenen. Jeg ved ikke, om man kan hjælpe Mejeribrugget paa en bedre Maade end ved at give direkte Tilskud, for saa vidt angaar det hjemlige Forbrug. Selvfølgelig maa man være klar over, at denne kunstige Fordyrelse af Varen paa Hjemmemarkedet ikke er afgørende for Smørproduktionen herhjemme. Naar det er kommet dertil, at vi — jeg tror, det var det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, der nævnte det — til det hjemlige Forbrug anvender 30 Mill. kg, men skal eksportere 150 Mill. kg, saa siger det sig selv, at selv om man lægger en Afgift paa det hjemlige Forbrug, kan det ikke være afgørende med Hensyn til Smørproduktionen herhjemme; men gennem den Fordyrelse af Varen, som her finder Sted, rækkes der dog